

caixeta, han rebotat les portes de la sala St. Esteve i hi ha qui "vetlla" els llocs poc sòlids de les ofrenes. Això ens oblige a fer algunes modificacions per consolidar el lloc de recollida de les ofrenes. De moment l'import de la revista Catalunya Cristiana dipositeu-lo si us plau a les caixetes de ferro tal com veniu fent amb el full dominical.

ELS CONFESSIONARIS DEL DARRERA

Per evitar temptacions als cleptòmans, hem eliminat racons: els confessionaris del darrera de l'església han estat canviats de lloc. L'un és a la capella del Sagrat Cor. L'altre està desat a la sagristia dels rams.

"QUEREMOS CINE"

Algun expert en manejar "sprays" -segur que no era cap nena- va escriure en vermell aquesta frase a l'antiga cartellera de la sala St. Esteve. Pel procediment emprat la frase sembla ser una reclamació. Segurament que el que la va escriure no sabia que tots nosaltres també en volem. I no solament "queremos cine" sino que la sala es pugui obrir a tota mena de trobades culturals i d'esbargiment que avui dia tenen el seu lloc propi en sales de petit format com aquesta. Volem cine i molt més.

Però per això cal que les persones interessades es donin a conèixer i vulguin saber quins problemes té plantejats aquesta sala. Des d'aquí voldríem fer memòria que una sala de pública concurrència no pot estar en servei sense un permís de la delegació d'Indústria. I que per a obtenir-lo s'han de fer les instal·lacions segons unes normes precises que avui són molt exigents. No cal dir que les instal·lacions d'aquesta sala la tenen molt mèrit perquè estan fetes amb l'esforç d'un voluntariat molt generós. Però tècnicament són inviables. No són reglamentàries.

A més per fer les entrades i també les sortides d'emergència reglamentàries, calen unes obres costosíssimes i fins i tot que l'Ajuntament doni un tractament urbanístic especial al carrer de davant de la sala.

Ultra les mesures d'ignifugació i les preses d'aigua contra incendis, caldria encara poder disposar d'una persona per gestionar l'ús de la sala. Això no pot quedar en mans del rector de torn i tampoc resulta -està més demostrat- que es posi en mans de grups de persones de bona voluntat.

Nosaltres també volem que la sala funcioni i no solament per recollir la mainada una estona cada festa. Però no "queremos cine" al preu de posar en perill la integritat de ningú. Les pintades no eliminen els perills ni resolen els problemes. Val més donar la cara i moure's per buscar solucions. Que bé n'hi deu haver!

Un exemple: els pares de l'escola estaven preocupats per falta de patis per jugar. No van pintar res. Vàrem parlar. Hem treballat junts. Hem buscat solucions. Si Déu vol en tornar de vacances els nens podran jugar al pati i no pas com abans si no molt millor.

CARTA DEL JAPÓ

Acabem de rebre una carta de la Gna. Ma. Angels des del Japó. Un bon missatge de Nadal que publicarem en proper full, si Déu vol.